

**הצו המצפוני של האינטלקטואלים (על מצבו של המקצוע היסטוריה בבתי הספר)
פורסם באתר אי-מגו, מאי 2007**

לו היו קיימים בינינו אינטלקטואלים אמיתיים ומחויבים לחברתם שבה חיים, הם היו צריכים להכריז על מרד ועל חרם. מרד נגד מה שהמסורת, הנורמות ו"המורס הישראלי", גרמו ללימודי ההיסטוריה בבית הספר. צא וראה: נערים לומדים חומר ממוקד למבחן בגרות מתוך המיקוד של המיקודית. הם היו צריכים להכריז על חרם וסירוב פקודה אזרחי לשחק משחק מבזה ומשפיל כזה, משחק שבו, יותר ממה שהם זקוקים לממסד כדי לחשוב חשיבה יצירתית ואוטונומית, זקוק הממסד לגושפנקא אקדמית שלהם כדי להמשיך ולהתקיים.

זו איננה היסטוריה... מדובר בתבשיל חסר טעם של תמציות, נקודות ומשפטים. תפקידם של התלמידים לשנן בעל פה את החומר במרתונים שמורים מקיימים בבתי הספר לקראת בחינת הבגרות. אין כאן שום פיתוח של חשיבה היסטורית, של רגישות מוסרית, של פעילות קוגניטיבית ברמה גבוהה. הסיפור הרזה הזה אמור להישכח עד מהרה. כולם מודעים למצב האבסורדי הזה, אולם אין קול ואין מעשה אמיץ המוכנים להפסיק את דבר החרפה.

בעולם המונחים המרקסיסטי מציאות זאת נקראת סטיכיה. יצרנו מצב מבלי להתכוון לכך. רצינו משהו אחר ואף אחד לא התכוון שכך יראו, בסופו של דבר, לימודי ההיסטוריה בבית הספר. אף אחד לא אחראי לכך כי הנחל זורם בלי התכוונות. יתעורר אי-פעם בעתיד "שר ההיסטוריה" ויגזור את דינו. היזהרו יהודים: הגיהנום קיים – כך טען האפיפיור. בינתיים נחל הסטיכיה מוסיף לזרום.